

Μινωΐτες Κρήτες ἀνεκάλυψαν τὴν Γερμανία καὶ ἐξώρυσσαν ἀσήμι στὴν Νορβηγία ἀπὸ τὸ 2000 π.Χ.

Τοῦ Γεωργίου Λεκάκη
Συγγραφέως - Λαογράφου
www.lekakis.com

Οἱ Μινωΐτες Κρήτες ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ πρῶτοι πάτησαν τὸ πόδι τους στὸ Νόρτ Φρίσλαντ τῆς νῦν Γερμανίας. Κι αὐτὸ συνέβη κατὰ τὸ 1300 π.Χ.

Τὴν παραπάνω ἀνακοίνωση ἔκανε ὁ καθηγητὴς Ἐθνολογίας καὶ Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ, Hans-Peter Durr (Χὰνς Πέτερ Ντύρ), τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 2008!.

Ἐὰν αὐτὴν τὴν ἴδια ἀκριβῶς ἀνακοίνωση τὴν ἔκανε ἓνας δικός μας καθηγητὴς ἢ ἐπιστήμονας, θὰ εἶχαν πέσει ὅλοι πάνω του νὰ τὸν «φᾶνε» καὶ νὰ τοῦ κρεμάσουν τὴν «ρετινιὰ τοῦ ἐθνικιστῆ»...

Προσωπικὰ ἔχω ξαναγράψει πὼς ἡ Βιέννη ἐπῆρε τὸ ὄνομά της ἀπὸ τὴν Βιάννου τῆς Κρήτης, ὅταν ἄποικοι ἐκ τῆς Μεγαλο-

νήσου συνέπτυξαν πρώτοι στην θέση της έμπορικῶ οἰκισμοῦ.

Ἡ ἐρευνητικὴ ὁμάδα τοῦ καθηγητῆ Ντὺρ κατέληξε σὲ αὐτὸ τὸ συμπέρασμα ἔπειτα ἀπὸ πολυετεῖς ἀνασκαφές στὴν προαναφερόμενη περιοχὴ (Βάτι), στὰ Β τῆς μικροσκοπικῆς νήσου Ζίντφאל, στὴν Θάλασσα Βάντεν. Ἐκεῖ εὗρισκονται καὶ τὰ ὑπολείμματα τοῦ - ἄλλοτε πλούσιου - λιμανιοῦ Ρούγγχολτ, κάτω ἀπὸ ἓνα στρῶμα τύρφης τοῦ ὁποῖου εὗρέθησαν τὰ μινωϊκὰ ἀπομεινάρια σεβασμάτων...

Ἄνάμεσα στὰ εὐρήματα, ποὺ στηρίζουν τὴν ἀνωτέρω

ἄποψη, εἶναι μίᾳ ὀρειχάλκινη λόγχη, κεραμικὰ δοχεῖα καὶ ἀγγεῖα, ἀλλὰ τὸ κυριώτερο μίᾳ μινωϊκῆ σφραγίδα - ἡ πρώτη ποὺ ἐντοπίζεται ἐκτὸς Αἰγαίου. Στὴν μίᾳ τῆς ὄψη εἰκονίζεται ἓνας ταῦρος καὶ στὴν ἄλλη ἓνα πλοῖο μὲ ὑπερψωμένη πρύμνη! Ἴσως - κατὰ τὸν καθηγητὴ - νὰ ἦταν φυλακτό, ποὺ φοριόταν στὸν λαιμὸ ἢ στὸν καρπὸ τοῦ χεραιοῦ. Συμβόλιζε δέ, τὴν Λευκοθέα (τὴν Ἰνώ), θεὰ τῶν λευκῶν ἀφρῶν τῆς θαλάσσης, ἡ λατρεία τῆς ὁποίας ἦταν ἰδιαιτέρως διαδεδομένη στὴν Κρήτη... Ἴσως μάλιστα κάποια χαράγματα ἐπὶ αὐτῶν τῶν εὐρημάτων, ἀργότερα νὰ ἀναγνωρισθοῦν ὡς γράμματα τῆς γραμμικῆς Α!

Στὰ εὐρήματα ἐπίσης θυμίαμα ἀπὸ τὴν νῦν Σομαλία, κοπάλη ἀπὸ τὴν ΝΑ Ἀφρική, λαζουλίθος ἀπὸ τὶς μακρυνές Ἰνδίες [1], καθὼς καὶ σαλιγκάρια ἀπὸ τὴν Ἐρυθρὰ Θάλασσα, ὅλα προϊόντα ποὺ ἐμπορεύονταν οἱ Κρητες. Αὐτὰ μετέτρεψαν τὸ «φερόμενο ἕως τότε ἀδιανόητο, σὲ ἱστορικὴ πραγματικότητα», ἔγραψε γι' αὐτὸ τὸ γερμανικὸ περιοδικὸ "Focus".

Ὅτι τὰ εὐρήματα παρεσκευάσθησαν περὶ τὸ 1300 π.Χ. σὲ ἐργα-

στήριο τῆς Νοτίου Κρήτης ἀπέδειξε τὸ Ἐργαστήριο Πυρηνικῆς Φυσικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βόννης, μὲ τὴν μέθοδο τῆς νετρονικῆς ἐνεργοποιήσεως. (Παρόμοια σκευὴ ἔχουν εὑρεθῆ μόνον σὲ ἓνα σημεῖο τοῦ πλανήτου, στὴν ἀρχαία κρητικὴ πόλη Κομμό, στὰ Α. τῶν Ματάλων).

Ὁ Ντὺρ ἰσχυρίζεται πὼς σίγουρα μία κρητικὴ ἀποστολὴ τὸ 1300 π.Χ. εἶχε σταλῆ πρὸς ἐξερεύνηση τῆς Β. Θαλάσσης. Τὸ ταξίδι τῆς ξεκίνησε ἀπὸ τὸν Κομμό, πέρασε Δ. τῆς Πελοποννήσου, Ν τῆς Ἰταλίας, Β τῆς Σαρδηνίας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἔφθασαν ἕως τὶς ἀκτὲς τῆς νῦν Γαλλίας, περίπου ὅπου σήμερα τὸ Μοντελιέ, ἀπ' ὅπου καὶ συνέχισαν περῆ τὴν ἐμπορικὴ-ἐπιστημονικὴ ἀποστολὴ τους, κατὰ τὸν καθηγητὴ. Ἐκεῖ ἀποσυναρμολόγησαν τὰ πλοῖα τους καὶ τὰ μετέφεραν ἐπὶ ἀμαξῶν, πὺ ἔσερναν βόδια, ἕως τὸ νῦν λὰ Ροσέλ. Ἐκεῖ τὰ ξανασυναρμολόγησαν καὶ συνέχισαν πλωτὰ ἕως τὸ Νόρτ Φρίσλαντ, κατέληξε ὁ καθηγητῆς.

Τὸ νὰ ἔφθαναν οἱ Μινωῖτες ἕως τὴν Β. Θάλασσα, γι' αὐτοὺς δὲν θὰ ἦταν τόσο δύσκολο, ὑπερθεμάτισε ὁ πρύτανης τῆς Ἀρχαίας Φιλολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ζυρίχης, Βάλτερ Μπουκερ [2]!

Σημειώστε δέ, πὼς στὴν περιοχὴ αὐτὴ ὀμιλεῖται μία διάλεκτος, ἡ φριζικὴ (<frysk), πὺ ἀνήκει σὲ μία παμπάλαιη δυτικὴ γερμανικὴ ὀμάδα πληθυσμοῦ, τοὺς Φριζες, ὅπως τοὺς λέν. Αὐτοὶ δὲν εἶναι παρὰ οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες (Μακεδονο-Θράκες Φρύγες), πὺ ἔφυγαν ἀπὸ τὶς πανάρχαιες ἐστίες τους, στὴν Μ. Ἀσία καὶ τὸν Πόντο, καὶ κατοίκησαν ἔπειτα ἀπὸ περιπέτειες τὶς Β χῶρες τῆς Εὐρώπης (ἐξ αὐτῶν οἱ Φράγγοι, ἡ Μπρὺς τοῦ Βελγίου, κλπ.). Κάποιοι ἐξακολουθοῦν νὰ λένε πὼς ἡ φριζικὴ ἀνήκει στὶς ἰνδοευρωπαϊκὲς γλῶσσες, ὅταν ἡ θεωρία τοῦ ἰνδοευρωπαϊσμοῦ ἔχει πρὸ πολλοῦ καταπέσει! Πάντως ἡ φριζικὴ ἔχει κοινὰ στοιχεῖα μὲ τὴν ὀλλανδικὴ (καὶ τὴν ἀγγλικὴ) καὶ ἔχει γραπτὰ κείμενα ἀπὸ τὸν 10ο μ.Χ. αἰ. Στὴν δὲ ἐπαρχία Φρίσλαντ (Friesland) τῆς ὀλλανδίας, περίπου 440.000 ἄτομα μιλᾶνε ἀκόμη τὴν φριζικὴν διάλεκτο! Ἐξ αὐτῶν, οἱ περίπου 350.000 τὴν δηλώνουν καὶ ὡς μητρικὴ γλῶσσα τους!

Εἶναι ἐπίσης γνωστό, πὼς οἱ Μινωῖτες Κρητῆς ἔφθαναν ἕως τὴν Κορνοῦαλη γιὰ νὰ πάρουν κασσίτερο, πὺ τοὺς ἦταν ἀπαραίτητος, νὰ τὸν ἀναμεῖξουν μὲ χαλκὸ, γιὰ νὰ κατασκευάσουν ὅπλα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἀπὸ ὀρειχαλκο, λέει ὁ καθηγητῆς Χάρτμουτ Μάτχαουζ. Ἐπίσης, ἔπαιρναν ἀπὸ τὴν Β. Εὐρώπη **κεχριμπάρι καὶ ἔδιναν κρητικὰ κρασιὰ (οἱ Εὐρωπαῖοι τότε ἀγνοοῦσαν τὴν τέχνη τοῦ κρασιοῦ), ἀρώματα, ὑφάσματα καὶ πολύτιμους λίθους.**

Πράγματι, τὸν 14ο αἰ. π.Χ. οἱ Κρητῆς εἶχαν ἀυξημένες ἀνάγκες ὀπλων, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὶς πολεμικὲς διαθέσεις τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῶν Χετταίων. Καὶ γι' αὐτὰ οἱ πρῶτες ὕλες πὺ χρειάζονταν, δὲν ὑπῆρχαν στὸ νησί τους.

Στὰ παραπάνω δέ, προσθέστε καὶ τὰ τοπωνύμια πὺ καταμαρτυροῦν πορεῖες λαῶν: Ἡ Βιέννη ἀπὸ τὴν Βιάννου, ἡ Βρέμη ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ Βρεμίου ὄρους (νῦν Βέρμιο Ἡμαθίας), ἡ Καρινθία (ἀπὸ τὴν

Κορινθία), ἡ Ἀλεμανία ἀπὸ τοὺς Ἀλαμανοὺς (τῆς Σπερχειάδος), κ.λπ.

Ὅμως στοιχεῖα γιὰ τὴν ὑπαρξὴ μινωϊτῶν Κρητῶν στὴν κουροβόρο Σκανδιναβία ἔχουμε καὶ ἀπὸ πολὺ παλαιότερα. Σημειῶνω ἓνα ἄρθρο τῆς ἐφημερίδος “Aftoposten” (δηλ. «Ἀπογευματινὴ») τῆς Νορβηγίας, ποὺ εἶναι ἡ μεγαλύτερη καὶ σοβαρότερη ἐφημερίδα τῆς χώρας, μὲ τίτλο «Οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες στὸ Κόνσμπερκ πρὶν ἀπὸ 3.000 χρόνια» (“Gamle grekere pa Kongsberg for 3000 ar siden”). Τὸ ἄρθρο ἔγραψε ἡ Ingrid K. Lund καὶ δημοσιεύθηκε στὶς 13.1.2002.

Καὶ λέει, ἐπὶ λέξει, τὰ ἑξῆς:

«Τὸ μαλακὸ (δηλ. τὸ ἀπαλό) καθαρὸ εἶναι οἱ πρώτες λέξεις ποὺ ἐγράφησαν ποτὲ στὴν Νορβηγία. Περισσότερο ἀπὸ 2.000 χρόνια πρὶν ὁ Χάραλτ Harfagre ἐνώσει τὸ ἔθνος οἱ Μινωῖτες ἦσαν στὸ Κόνσμπερκ (= Βασιλικὸ Βουνὸ ἢ Βουνὸ τῆς Κορώνας), νοτιοανατολικά τοῦ Ὁσλο, καὶ σκάλισαν στὸν βράχο αὐτὸν τὸν χαιρετισμὸ!

«Δὲν εἶναι ψεύτικα!» ὁ Johan Jarnes (Ἰωάννης Γιέρνες) εἶναι πτυχιούχος Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, μὲ κύριες σπουδὲς στὴν Ἀρχαιολογία καὶ τὴν Ἱστορία. Μία ἡμέρα τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1987 παρατήρησε κάποιους σκούρους κύκλους στὸν βράχο Langekjennfjellet κοντὰ στὸ χωριὸ του.

Ὅταν καθάρισε μὲ μία βούρτσα τὸν βράχο δὲν διέκρινε μόνον κοινὰ σκαλίσματα στοὺς βράχους (γνωστὰ ὡς «νορβηγικὰ ἱερογλυφικά») καὶ εἰδωλολατρικὰ σύμβολα, ἀλλὰ καὶ πέντε μυστηριώδη σημεῖα (σκαλίσματα), ποὺ ἦταν κτυπημένα (χαραγμένα) μὲ πέτρα τὴν ἐποχὴ τοῦ Μπρουντζου (περίοδος πρὶν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Σιδήρου, περίπου 2000-700 π.Χ.)!

Νόμισα ὅτι θὰ πετάξω ἀπὸ τὴν πλαγιά! Κανεῖς δὲν ἐπίστευε ὅτι θὰ μπορούσε νὰ βρῆ κάτι παρόμοιο στὴν συγκεκριμένη τοποθεσία, διηγεῖται.

Στὴν ἀρχὴ νόμισε ὅτι ἦταν ἀρχαῖα ἑλληνικά. Ἦ ὅτι μπορούσε νὰ ἦταν φοινικικά. Ἀλλὰ ὄχι! Δὲν κατάφερε νὰ βρῆ τὴν λύση στὸ αἶνιγμα πρὶν τὸ 1994. Τὰ πέντε σημεῖα-χαρακτήρες ποὺ ἦταν γραμμένα στὸ Kongsberg ἦταν γραμμένα στὴν μινωϊκὴ γραφὴ γραμμικὴ Α!

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀρχαιότερο σύστημα γραφῆς τῆς Εὐρώπης! Καὶ χρησιμοποιεῖτο στὴν Κρήτη ἕως καὶ 1450 χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν ἑναρξὴ μέτρησης τοῦ δικοῦ μας χρόνου (δηλ. 1450 π.Χ.) - ὅταν κατεστράφη καὶ ὁ μινωϊκὸς πολιτισμὸς. Ὁ Νορβηγὸς Kjell Aartun (Ἀαρτουν) [3] ἦταν ὁ πρῶτος στὸν κόσμον ποὺ, γύρω στὰ 1990, ἀποκωδικοποίησε τὴν γραφὴ (γραμμικὴ Α). Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ μεταφραστὴς τῶν λέξεων στὸ Βασιλικὸ Ὅρος μὲ περιεχόμενον «τὸ μαλακὸ καθαρό».

Οἱ λέξεις ἀναφέρονται στὸ ἀσήμι, τὸ ὁποῖο ὑπῆρχε καθαρὸ στὴν φύση, στὴν ἐπιφάνεια, στὸ συγκεκριμένον ὄρος καὶ ἦταν εὐκόλο νὰ τὸ ἐξορύξῃς. Ἡ γραφὴ εἶναι πιθανότατα γραμμένη σὰν εὐχαριστία πρὸς τοὺς Θεοὺς γιὰ τὸ ἀκριβὸ δῶρον.

Οἱ Μινωῖτες πωλοῦσαν ἀσήμι. Οἱ Μίνωες ἦσαν ἱκανοὶ ἔμποροι, οἱ

καλλίτεροι χρυσοχόοι τῆς ἐποχῆς τους, καὶ γνωρίζουμε ὅτι μπορούσαν μὲ τὰ καράβια τους, πὸν ἦταν τὰ καλλίτερα, νὰ ταξιδέψουν σὲ ἀνοιχτὲς θάλασσες.

Ὁ Γιέρνες πιστεύει ὅτι μὲ τὰ καράβια τους ἔφθασαν μέχρι τὸ Βασιλικὸ Ὅρος. Ἐκεῖ ἔπαιρναν τὸ ἀσήμι καὶ τὸ πωλοῦσαν στοὺς Αἰγυπτίους, μὲ ἀντάλλαγμα χρυσό. Καθ' ὅτι τὸ ἀσήμι παρουσιάσθηκε στὴν Αἴγυπτο περὶ τὸ 1600 π.Χ. Καὶ γνωρίζουμε ὅτι τὸ ἀσήμι εἶχε γιὰ τοὺς Αἰγυπτίους περίπου τὴν διπλασία τιμὴ ἀπὸ τὸν χρυσό!

Έτσι εξηγείται και η πληθώρα των χρυσών αντικειμένων στην μινωική Κρήτη, λέει ο Γιέρνες. Ο ίδιος υποστηρίζει ότι η πράξη συμβαδίζει με την θεωρία: Στην περιοχή του Βασιλικού Όρους εύρηκε πολλά υπολείμματα από ορυχεία προϊστορικής εποχής, 2.000 χρόνια πριν τα δύο τσοπανόπουλα – κατά την τοπική ιστορία – από μία σύμπτωση βρούν άσημι στο βουνό (ήταν το 1623), κάτι που προ των μινωικών ανακαλύψεων έθεωρείτο ή άπαρχή της εποχής του Άσημιού στην Σκανδιναβία...

Στην περιοχή των βραχοσκαλισμάτων υπάρχουν εκτός αυτού δύο μινωικά ιερογλυφικά, που τα αντίστοιχά τους εύρεθήσαν στην Κρήτη. Υπάρχουν και άλλα εύρηματα που μαρτυρούν ότι η περιοχή έδέχθη επισκέπτες από μακριά, την εποχή του μπρούντζου».

Και το νορβηγικό άρθρο τελειώνει: «Αυτό για έμένα άποτελεί άπόδειξη ότι οι Μινωίτες ήλθαν στην περιοχή. Είναι τόσα πολλά τα σημάδια προς αυτήν την κατεύθυνση που δεν μπορεί, άποκλείεται να είναι σύμπτωση λέει ο Γιέρνες».

Σημειώνω έδω, ότι τα νορβηγικά Μέσα και η νορβηγική γραφειοκρατία στην μεγάλη της πλειοψηφία είναι άνθελληνική - αντίθετα με τον νορβηγικό λαό.

ΠΗΓΕΣ:

- Έφημερίδα «Έθνος», έφημερίδα του Πανεπ. Κύπρου, έφημερίδα «Κέρδος», 13.4.2008.
- Λεκάκης Γ. «Ο Πόντιος Γάλλος, οί Γάλλοι, οί Γαλάτες και οί Φρύγες Φράγκοι...». άρθρο στην έφημ. «Έλληνική Άγωγή». Του ίδιου «Μινωίτες Κρητες ανάκλυψαν την Γερμανία», στην έφημερίδα «Χρονικά Κισάμου και Σελίνου», τ. Φεβρ. 2009.

Ίδιαίτερες εύχαριστίες:

- Στόν κ. Κ. Μπαχαριά, που έχει έργασθη επί 20ετία στο Όσλο, και
- Στόν κ. Άχ. Σταμπολίδη, καθηγητή Γεωλογίας στο Πανεπιστήμιο της Ουψάλας.